

[Ivar Hansen.]

set ud fra forskellige synspunkter, men blev, formentlig af tidsmæssige grunde, ikke færdigbehandlet inden samlingens slutning.

Lovforslaget er jo i det væsentlige en konsekvenslovgivning som følge af den nye aktieselskabslov, der medfører medarbejderrepræsentation i aktieselskabernes bestyrelse, og der var da også derfor ved den tidligere førstebehandling i det væsentlige enighed mellem folketingets daværende partier. Jeg skal derfor i dag kun kort hæfte mig ved de ændringer, der er indføjet i det nu genfremsatte lovforslag.

I lovens § 41 og § 52 er indføjet ændringer vedrørende morarentesatser og bortfald af autorisationskrav til bøger over garantiandele i gensidige selskaber. Men det er jo i begge tilfælde en ajourføring i forhold til den nye aktieselskabslov og giver derfor ikke anledning til særlige bemærkninger.

I det tidligere fremsatte lovforslag var der medtaget en bestemmelse om, at handelsministeren skulle udpege en repræsentant for det offentlige til de i loven omhandlede forsikringssselskabers bestyrelse. Venstre har ikke på noget tidspunkt været tilhænger af denne tanke, da vi af flere grunde ikke har kunnet se nogen rimelig begrundelse herfor, i første række fordi der i forvejen igennem den under handelsministeriet hørende institution forsikringsrådet føres tilsyn med al forsikringsvirksomhed efter de derom gældende lovregler. Men det er naturligvis et spørgsmål, der nok vil blive anledning til at tage op til fornyet debat under udvalgsarbejdet. Vi er i venstre tilfreds med, at denne bestemmelse nu er taget ud.

Jeg kan herefter tilsige mit partis medvirken til en hurtig behandling af lovforslaget.

Dagmar Andreasen (RV):

Som det allerede er sagt af de tidligere talere, er lovforslaget en ganganger, blot med den ændring, at bestemmelsen om den offentlige repræsentant i bestyrelsen er gleddet ud. Ud fra de hensigter, som den daværende handelsminister angav at have med forslaget om den offentlige repræsentant, stillede det radikale venstre sig positivt til tanken, og formålet er jo stadig væk lige så godt, som det var dengang. Jeg skal ikke gentage, hvad vores ordfører sagde, da lovforslaget sidst var til første behandling. De,

der måtte være interesseret, kan slå op; det var den 28. februar 1973, Folketingstidende 1972-73, sp. 4135.

Nu er det egentlig ikke, fordi jeg tror, at de formål, man vil tilgodesee, ikke også ønskes tilgodeset af den nuværende regering. Det, der skiller, er vel nok snarere et spørgsmål om, hvorvidt man tror, at disse hensyn kan tilgodeses af en offentlig repræsentant. Men det er noget af det, vi må drøfte i udvalget.

Jeg skal tilsige mit partis velvillige arbejde i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Om dette lovforslag skal jeg på mit partis vegne blot sige, at vi er rede til at drøfte det nøje i udvalg. Det er følgelovgivning af anden lovgivning, og i den foreliggende form mener vi at kunne tilslutte os, hvad der står heri. Vi er rede til at drøfte det i udvalget, også de spørgsmål, andre ordførere har rejst her i dag.

Højland (CD):

Jeg har jo bemærket nogle gange, at der kan siges en masse ord om næsten ingenting fra denne talerstol. Den praksis vil jeg ikke følge i dette spørgsmål, for jeg synes, det er så ligetil, det er jo blot en ajourføring, hvortil man trods alt også kan have nogle ganske få kommentarer.

Jeg kan da udtale min sympati — måske noget sent — for indsættelsen af § 53 a, som følger af vedtagelsen af aktieselskabsloven.

Jeg er på linje med det, der tidligere er blevet sagt om, at man må ikke undlade at gennemføre en større indsigt fra det offentlige gennem en offentlig repræsentation i forsikringssselskaberne. Forsikringssselskaberne er jo en form for forretning som så meget andet, men det er dog en anden form end den, man normalt ser, for forsikringsvirksomhed har meget større samfundsmæssig betydning og er også involveret i en del lovgivning, idet vi har en række forsikringsområder, som er påbudt af lovgivningen, og som er påtvunget folk. Jeg siger det ikke for at tage afstand herfra, for jeg kunne godt tænke mig også her fra talerstolen at gøre mig til talsmand for, at man yderligere fik udvidet denne form for tvang, ved at man gennemførte en lov om en tvungen personlig ansvarsforsikring. Dermed være det sagt.